॥ ४ ॥ ५ ॥ समेनापिउपधावनैर्भजनैर्निमित्तभूतैः पार्ष्णिग्राहेणसता मेभ्राताहतः ॥ ६ ॥ एवंत्यक्तःस्वभावःसमत्वंयेनतस्य घृणेःशुद्धतेजोमय स्यापिमाययावनौकसः वराहरूपस्यसतः अस्थिरात्मनः अव्यवस्थितचित्तस्य कुतःयोयोभजति तंतंभजमानस्य अनुसरतः ॥ ७ ॥ तस्यकृ ष्णस्यरुधिरेणयावत्तर्पयिष्यामि तावद्यूयंभुवंयातेतितृतीयेनान्वयः ॥८॥ ननुदेवैस्तद्वधःकारितः अतस्तेकिंनहन्यंतेतत्राह तस्मिन्हरौकूटेकपटेअ हितेप्रतिपक्षे कूटमीहितंयस्येतिवा नष्टेअदृष्टेसति देवाःस्वयमेवशुष्यंति नाशंयास्यंतिकुतःविष्णुरेवप्राणोयेषांते यथाकृत्तमूलेवृक्षे शाखाःस्वयंशु ष्यंतितद्वत् ॥९॥ तपोयज्ञादियुक्तान् सूदयध्वं घातयत ॥ १० ॥ ननुतैःकिमपराद्धंतत्राह विष्णुरिति द्विजानांक्रियाअनुष्ठानंमूलंयस्यसः यतोःसौ

भोभोदानवदैतेयाद्विमूर्द्धन्त्र्यक्षशंबर ॥ शतबाहोहयग्रीवनमुचेपाकइल्वल ॥ ४ ॥ विप्रचित्तेममवचःपु लोमन्शकुनादयः ॥ शृणुतानंतरंसर्वेक्रियतामाशुमाचिरम् ॥ ५ ॥ सपत्नैर्घातितःक्षुद्रैर्भ्रातामेदयितःसु हृत् ॥ पार्ष्णिग्राहेणहरिणासमेनाप्युपधावनैः ॥ ६ ॥ तस्यत्यक्तस्वभावस्यघृणेर्मायावनौकसः ॥ भजंतंभ जमानस्यबालस्येवास्थिरात्मनः ॥ ७ ॥ मच्छूलभिन्नग्रीवस्यभूरिणारुधिरेणवै ॥ रुधिरप्रियंतर्पयिष्ये भ्रातरंमेगतव्यथः ॥ ८ ॥ तस्मिन्कूटेऽहितेनष्टेकृत्तमूलेवनस्पतौ ॥ विटपाइवशुष्यंतिविष्णुप्राणादिवौक सः ॥ ९ ॥ तावद्यातभुवंयूयंविप्रक्षत्रसमेधिताम् ॥ सूदयध्वंतपोयज्ञस्वाध्यायव्रतदानिनः ॥ १० ॥ विष्णुर्द्वि जक्रियामूलोयज्ञोधर्ममयःपुमान् ॥ देवर्षिपितृभूतानांधर्मस्यचपरायणम् ॥ ११ ॥ यत्रयत्रद्विजागावोवे दावर्णाश्रमाःक्रियाः ॥ तंतंजनपदंयातसंदीपयतवृश्चत ॥ १२ ॥ इतितेभर्तृनिर्देशमादायशिरसाद्दताः ॥ तथाप्रजानांकदनंविदधुःकदनप्रियाः ॥ १३ ॥ पुरग्रामव्रजोद्यानक्षेत्रारामाश्रमाकरान् ॥ खेटखर्वटघो षांश्चददहुःपत्तनानिच ॥ १४ ॥

यज्ञःधर्ममयश्च देवादीनांपरायणं परमआश्रयः अतोयज्ञरूपस्यविष्णोर्मूलत्वान्मामना दृत्यतदाश्रयणाच्चतेवध्याइतिभावः ॥ ११ ॥ तस्मात्परममंत्रंशृणुतेत्याह यत्रयत्रेति संदीपयत दहत वृश्चत छेदंकुरुत यज्ञोपयोगिवृक्षानितिशेषः ॥ १२ ॥ १३ ॥ पुरंहट्टादिमत् ग्रामस्तद्रहितः व्रजोगवांवासः उद्यानंकृत्रिमंवनम् क्षेत्रंव्रीह्यादेः आरामोऽकृत्रिमंवनम् आश्रमःऋषीणांस्थानम् आकरोरत्नादीनाम् खेटःकृषीवलानांवासः खर्वटोगिरिद्रोण्याश्रयोग्रामः घोषआभीराणांवासः पत्तनं राजधानी ॥ १४ ॥